

Föräldrars rättfärdiga exempel

Äldste Clifford Herbertson, Storbritannien

Områdessjuttio

Inledningsversen i Mormons bok:

“Då jag, Nephi, är född av goda föräldrar har jag fått en del undervisning i all min fars lärdom”, visar tydligt vilken roll och betydelse familjen och föräldrar har i Mormons bok och i Jesu Kristi evangelium. Jag har lärt mig mycket och fått nya insikter genom att begrunda alla exempel på rättfärdiga föräldrar i Mormons bok.

När jag har läst om hur Lehi och Sariah vårdade, undervisade och vägledde sina barn, har jag försökt tillämpa skrifterna på mig¹ i min roll som far. När min hustru och jag begrundar exemplen på rättfärdiga föräldrar i Mormons bok kommer vi att tänka på en del andra.

När Enos var ensam i skogen och funderade över sitt liv och behovet att ”få förlåtelse för sina synder”² begrundade han ”de ord (han) ofta hade hört (sin) far tala om evigt liv och de heligas glädje”.³ Enos visste att hans far ”var en rättfärdig man”.⁴ Enos far Jakobs rättfärdiga exempel bidrog till att hjälpa Enos få förlåtelse för sina synder.

I Mosiah läser vi att många av ”det uppväxande släktet” i kyrkan inte trodde på profeternas undervisning, de ”ville inte bli döpta” och blev ”ett folk för sig vad gäller deras tro”.⁵ Det här orsakade stor oro och bekymrade profeten Alma och kung Mosiah, vilket förvärrades när några av deras egna söner blev de främsta i att göra motstånd mot kyrkan. Ett stort underverk inträffade när en ängel visade sig för Alma den yngre och Mosiahs söner för att göra slut på deras uppror.⁶ Här ser vi återigen en rättfärdig fars exempel i Alma som, när hans stumme och nedslagne son fördes inför honom, ”fröjdade sig, ty han förstod att det var Guds makt”.⁷ De rättfärdiga föräldrarna till Alma den yngre och Mosiahs söner

Äldste Clifford Herbertson

hade stor del i att de sedan blev trofasta missionärer och ledare.

När Helamans djärva och trofasta söner blev tillfrågade om källan till deras tro och styrka så sade de att deras mödrar hade lärt dem ”att om de inte tvivlade skulle Gud rädda dem”.⁸ Deras mod är ett underbart exempel för alla och de tvekade inte i fråga om mödrarnas rättfärdighet och tro utan sade: ”Vi tvivlar inte på att våra mödrar visste det”.⁹

Det här är bara några få exempel på rättfärdiga föräldrar i Mormons bok. Jag har alltid tyckt det varit intressant att i flera fall har några av barnen till de här rättfärdiga föräldrarna vänt sig bort från sina föräldrars undervisning och vägledning. Det

här är en situation som många i kyrkan ställs inför i dag.

I sådana situationer förblir rättfärdiga föräldrar (på Mormons boks tid liksom i dag) trofasta och lydiga. Liksom Alma ber de innerligt för sina barns välfärd och fortsätter hoppas, som fallet var med Enos, att barnen hamnar i en situation där de får begrunda föräldrarnas undervisning och exempel och göra de nödvändiga förändringar som krävs för att de ska kunna åtnjuta rikets välsignelser igen.

President Boyd K Packer:

”Det hör inte till ovanligheten att ansvarsfulla föräldrar under en tid förlorar ett av sina barn åt inflytelserika krafter som de inte har någon kontroll över. De våndas över upproriska söner och döttrar. De är förbryllade över varför de är så hjälplösa, när de verkligen försökt göra sin plikt.

Det är min övertygelse att dessa onda inflytanden en dag kommer att besegras ...

Vi kan inte nog betona värdet av tempeläktenskap, den beseglade förrätningens sammanlänkande band, och normerna för värdighet som dessa kräver. När föräldrar håller förbunden de gjort vid altaret i templet, kommer deras barn att för evigt vara bundna till dem.”¹⁰

Behovet av rättfärdiga föräldrars exempel är lika stort i dag som det någonsin har varit. Våra barn behöver trofasta, lydiga och modiga föräldrar att vända sig till som hjälper dem under deras resa tillbaka till vår himmelske Fader. ■

FOTNOTER

1. Se 1 Nephi 19:23
2. Se Enos 1:2
3. Enos 1:3
4. Enos 1:1
5. Se Mosiah 26:1–5
6. Se Mosiah 27:8–18
7. Mosiah 27:20
8. Alma 56:47
9. Alma 56:48
10. Se Boyd K Packer, ”Vår moraliska miljö”, *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 64

”Gräset är alltid grönare ... runt templet”

Helena Österlund

Tänk er att som trädgårdsmästare ha som arbetsuppgift att med hjälp av blommor och växter ge trädgårdens besökare möjlighet att få en upplevelse av Guds frälsande förbund. Den uppgiften har Christer Lindahl, trädgårdsmästare vid templet, och hans medhjälpare.

”Det är en uppgift vi tar på största allvar. Att arbeta med Guds skapelser så att tempelområdets besökare får en andlig upplevelse att ta med sig hem, oavsett om man kan gå in i templet eller inte. Allt kring templet hänger ihop: samtalet till gästhemmet för att boka rum, känslan när du kommer till tempelområdet, känslan när du kliver in i templet. Allt syftar till att hjälpa dig att komma närmare Herren.”

Och som om den uppgiften inte var nog, är det dessutom väldigt många kvadratmeter som ska tas omhand. Drygt 30 000 kvadratmeter för att vara mer exakt, fördelade runt templet, tempelpresidentens bostad, stavscentret, gästhemmet och möteshuset.

Broder Lindahl visar sin pärm där alla blommor, växter, träd,

lampor, vattenspridare, stenslagda gångar, ja, till och med varje papperskorg på området finns dokumenterade. I pärmen finns även flera olika flödes-scheman som visar vilka rabatter som ska rensas när, när vilka blommor ska planteras, när det är dags att byta alla blommor, bevattningsscheman och så vidare. En liknande pärm finns för maskinparken. Inget har lämnats åt slumpen.

Tre gånger per år skiftas det växter i rabatterna. Vårblommor, sommarblommor och höst/vinterblommor. Till våren planteras till exempel ca 6 000 penséer! Lika många växter planteras till hösten, fast då ljung och kålväxter. Till sommaren finns ännu fler alternativ att välja mellan.

”Det kan ses som ett slöseri att vi byter så ofta, men varje gång tempelbesökaren kommer hit ska han eller hon bli upplyft. Då kan vi inte ha vissna rabatter. Det ska vara en upplevelse för alla som kommer. Oavsett när de kommer. Det ska vara blommande och vackert. Alltid. Och gräsmattorna får inte vara gula.

Det ska inte finnas något som stör ögat.”

Med glimten i ögat säger broder Lindahl:

”Gräset är alltid grönare ... runt templet. Och så ska det vara.”

”Jag känner mig otroligt välsignad att få ha ansvar för, vad jag känner är, Sveriges, Norges och de baltiska ländernas viktigaste trädgård. Det finns inget annat tempel i de länderna förutom det här.”

Trädgårdsmästarna får ofta frågor om hur de gör för att hålla ogräs borta från alla rabatter. Broder Lindahl brukar då svara med en liknelse om evangeliet:

”Rensar man lite hela tiden så blir det aldrig övermäktigt att ha hand om allt. Precis som i evangeliet; Omvänder du dig kontinuerligt blir ditt andliga liv lättare.”

Han fortsätter med att berätta att i vanliga fall när kyrkan bygger tempel tar de tomten, spränger, plattar till allt och bygger templet. Därefter byggs parken och trädgården upp runt templet. Men Stockholms tempel byggdes med så mycket av den ”naturliga miljön” kvar som möjligt. Parken och trädgården fick anpassas till miljön, istället för tvärtom. Känslan blir att trädgården harmonierar väldigt fint med omgivningen runt templets område. Den ”stör” inte.

Trädgårdsmästare Christer Lindahl rensar i en av templets många rabatter.

FOTO HELENA ÖSTERLUND

I slutet av vårt besök får vi även se var statyerna till julkrubban står förvarade. De står i källaren under gästhemmet, bredvid trädgårdsmaskiner och skottkärror. Broder Lindahl vill passa på att avfärda ett rykte som tydligen går bland medlemmar:

”Statyerna är gjorda av glasfiber! Inte av solid marmor”, säger han med ett skratt. ”Vi måste ha möjlighet att flytta dem fram och tillbaka. Det hade inte gått om det var marmor.”

Vad är då hemligheten med områdets gröna gräsmattor?

”Det enkla svaret är att det är vårt jobb att det ska vara grönt. Vi har bevattningssystem runt hela gräsmattorna, så vi kan vattna precis så mycket som behövs, hela tiden. Fast bara vatten räcker inte. Det behövs näring och klippning på rätt sätt i rätt tid. Precis som vi får lära oss i evangeliet; Alla delar behövs. Hela tiden. Vi kan inte sluta bry oss om någon del och tro att det ska fungera. Vi kan inte leva endast av mat utan vi behöver också Herrens ord, och så vidare.”

Nästa gång du besöker templet, ta gärna tillfället i akt att njuta lite extra av den underbara trädgården runt templet. Berätta gärna för trädgårdsmästarna vad du uppskattar och varför. ■

Konferensrapport från Umeå distrikt

Anna Bengtsson, Umeå distrikt

Distriktskonferens hölls i Umeå distrikt den 13–14 september 2014.

Söndagens möte var otroligt fint och uppbyggande.

Här är några av de guldkorn som gick direkt in i mitt hjärta.

President Stegeby:

”Jag vill inte tala om för er vilka förändringar ni ska göra i era liv. Herren arbetar inte så.

Det är Herren som visar er vad ni ska göra. Ni behöver inte någon som står här med pekpinna.

Lyssna noga, låt Anden vägleda er för hur ni ska bli bättre och mer kristuslika.”

Axelle Gilbert:

”Den vecka när det speciella mötet för kvinnor skulle sändas i kapellet så hade jag sju läxor .

Jag kände att jag inte skulle ha tid att gå, men jag bestämde mig för att gå ändå.

När jag kom dit försvann all stress och jag kände att jag gjorde rätt som prioriterade kyrkan.

När jag går på kyrkans möten känner jag Andens maningar och får välsignelser.”

Syster Beckstrand:

”Vår familj har ett motto: Inga tomma stolar. Det betyder att vi

hjälp varandra. Vi åker tillsammans till templet och gör arbete så vi ska bli en evig familj. Ett av våra barnbarn har dött, men vi har ingått eviga förbund. Vi vet att nu sitter hon på den första stolen och väntar på oss. Det finns inga slut i vår himmelske Faders plan, bara evig kärlek.”

Äldste Francisco J. Ruiz de Mendoza, områdessjuttio i Europa:

”En gammal dam var hängiven evangeliet och besökte templet varje vecka.

Så blev hon sängliggande och kunde bara röra en arm, men knappt något mer.

Hon bad till Herren och sa:

’Vad ska jag göra nu? Jag vill hålla ut till änden.’

Herren svarade:

’Fortsätt vara en missionär.’

Hon bad sköterskan om telefonkatalogen och slog det första numret.

När hon fick svar berättade hon om sin situation. Hon sa att hon själv inte kunde komma och undervisa om kyrkan men att hon kände unga friska människor — missionärer — som kunde göra det.

Hon hann nästan igenom telefonkatalogen innan hon dog, och många tog henne på allvar och besökte kyrkan, och en del av dem blev döpta.” ■

Sara har förberett sig väl för att åka på mission

Birgitta Wennerlund, Malmö stav

Sara Sandelin kallades och verkar nu som missionär i Sverigemissionen. Innan hon i början av juli 2014 åkte till missionärsskolan i Preston i England, intervjuades hon om sina tankar och förberedelser inför sin mission:

”Ända sedan jag var 10 år har jag hela tiden velat åka på mission och har sparat pengar på olika sätt. Många säger att det är svårt att spara pengar, så det är viktigt att börja tidigt. Jag har haft ett missionskonto och där har jag satt in en del av studiebidraget och månadspengen, så nu har det blivit rätt mycket”, säger Sara.

Skolkamraterna försökte få henne att tänka på allt annat hon kunde använda de pengarna till, men Sara var fast besluten och kände att missions-tiden skulle hjälpa henne att utvecklas. Hon glädes sig också åt tanken att kunna hjälpa andra att komma närmare Kristus.

Hur har hon då förberett sig? ”Jag har varit mycket tillsammans med våra missionärssystrar, studerat med dem på morgnarna och undervisat med dem”, förklarar hon. ”Vi har också haft rollspel när jag fått undervisa dem och det har ökat min förståelse för hur vi kan undervisa på olika sätt. Jag har också läst i 'Predika evangeliet' och i den förberedelsebok som missionärer får i samband med kallelsen. Just nu håller jag också på att förbereda mig för att få min tempelbegåvning.”

Även om hennes mamma Nancy har haft stort inflytande genom berättelser om sin egen mission, och att storebror Joel verkar på heltid i Malagamissionen i Spanien, så är det mest för att hon själv vill det som hon skickade in sina papper.

Sara är inte en kvinna som gillar att gå i kjol, men hon tror inte det blir den största prövningen. ”Jag tror att jag kommer att vänja mig! Det ska i alla fall inte stoppa mig!”

Hemma har hon lärt sig att laga mat, baka, städa och tvätta. Just nu lär hon sig att stryka.

”Det är viktigt. Som missionär kan man ju inte gå runt i skrynkliga kläder”, säger hon fundersamt.

Sara är en talangfull person, med många gåvor som hon hoppas kommer till nytta under missionen. Hon talar flytande spanska, kan spela piano och har lett sången under lång tid i Kristianstads gren. Hon tycker också att hon har lätt för att planera och organisera. ”Jag planerar alltid min dag kvällen före, så jag känner mig förberedd även inom det området.”

När hon tänker tillbaka så känner hon att hon alltid har haft ett vittnesbörd. ”Men det stärktes väldigt när jag som 14-åring var på mitt första EFY. Det var heller inga svårigheter för mig att delta i morgonseminariet. Jag tycker om att gå upp tidigt, och att ta bussen kl. 6.21 var inga problem. Det intressanta var rektorns reaktion på skolan, för jag fick be om tillstånd att komma med bussen

En lycklig och väl förberedd Sara Sandelin fick sin kallelse till Sverigemissionen. Föräldrarna Nancy och Johan glädes sig åt att ha två barn på mission, och flera står på tur.

FOTO MARIE JACOBSSON

10 minuter senare. Rektorn tyckte det var intressant att jag som 14-åring gick upp så tidigt för att komma till kyrkan.”

Efter sin mission tänker hon söka in på högskolan och utbilda sig till förskollärare. Om hon inte skulle komma in vill hon jobba som barnskötare. ”Det är så roligt att se barn utvecklas! Jag

tycker att jag själv lär mig så mycket av barnen.”

Några veckor innan hon tog studenten ska hon få berätta för sina skolkamrater varför vi gör missionsarbete. ”Då ska jag undervisa dem om frälsningsplanen och återställelsen”, säger Sara och det lyser om hela hennes vackra ansikte. Ett ljus som hon snart får sprida till många. ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Göta-dag i Halmstad gav uttryck för mycket tacksamhet!

Birgitta Wennerlund, Malmö stav

”**A**lla dessa vackra ord, inte har jag tänkt på att jag har kunnat betyda något för andra”, säger Göta Jansson och fortsätter: ”Det har bara varit självskrivet att åka till kyrkan och hjälpa till.”

”Visst har det blivit många bullar som bakats under årens lopp, men det har bara varit roligt.” Nu när Göta blivit nästan blind känns det rätt för henne att flytta till äldsta dottern Ulrika Stode i Alingsås. ”Hon håller på att leta efter ett äldreboende åt mig där”, förklarar Göta.

Dagen till hennes ära inleddes med att två unga kvinnor läste upp de frågor de ställt till Göta före den stora dagen. Så vi fick veta att hon blev medlem 1958 när hon var 27 år gammal. Hennes man Gunnar var då på mission i Halmstad. ”Gunnar kom som missionär från Amerika och

han frågade mig om jag tyckte han skulle stanna i Sverige, och det tyckte jag”, berättar Göta. Så Gunnar ringde till missionspresidenten och frågade vad han tyckte. President Oscarson var av samma åsikt, så Gunnar och jag gifte oss och flyttade till mitt föräldrahem i Årnilt. Där bodde vi i många år och fick tre barn: Ulrika, Katarina och Daniel.”

Många var de som kommit för att säga tack för allt som Göta gjort och betytt för dem. Före detta primärbarn som nu vuxit upp tog sig tid att komma och säga tack till sin primärlärare. ”Jag älskade att tjäna i Primär!” säger Göta. ”Den enda organisation jag inte varit i är Unga kvinnor.”

Även om det var en känslöfylld dag med många tillbakablickar så ser Göta Jansson framåt: ”Jag tror på framgång!

BIRGITTA WENNERLUND

”Det betyder mycket att få höra så många vackra ord medan man lever”, säger Göta Jansson som firades med stor fest i Halmstads församling. Festen avslutades med att alla som kom för att säga tack till Göta Jansson och önska henne lycka till i Alingsås församling fick njuta av de underbart goda och vackra smörgåstårter och sallader, som José M. Acevedo varit uppe tidigt för att kunna duka fram denna lördagseftermiddag.

Halmstad har varit platsen för många av mina böner. Man längtar ju efter framgångar, och jag är säker på att de kommer! När jag ber tycker jag att det känns som om den inte är långt borta.”

Tack, kära Göta, för att du så generöst och villigt under många år gett av din tid, dina krafter och din energi! Du är älskad och beundrad av många! ■

Intervju med två återvända missionärer i Malmö stav

(Från Stavsnytt Malmö stav)

Tony Knutsson — Sverigemissionen — juni 2012 till juni 2014

Du har just kommit hem från din mission i Sverigemissionen. Hur känner du efter att ha varit på mission i två år?

”Det har varit en väldigt fin upplevelse och det känns skönt att ha fått vara ute i Herrens tjänst och tjäna mina medmänniskor. Jag har fått en väldigt god kontakt med de jag träffat och undervisat. Det är en god kontakt, som man tar med sig hela livet.

Har du någon speciellt andlig upplevelse från din mission, som du vill dela med dig av?

”Ja, jag hade en andlig upplevelse, en väldigt positiv upplevelse. Vi träffade på en undersökare som var en tidigare undersökare. Hon var så öppen och henne började vi jobba med direkt. Vi öppnade upp området. Det hade inte varit missionärer där på ett tag.

Den första lördagen bad vi grenspresidenten att följa med oss och träffa den här tidigare undersökaren. Vi kände direkt att hon var förberedd. Hon var en andlig person, 18 år och gick sista året i gymnasiet. Vi träffade henne två gånger i veckan, och så frågade vi första gången: Om du skulle komma till kunskapen om sanningen, vill du då följa Jesu Kristi exempel och bli döpt? Och då sa hon JA — utan tvekan! Det var den första dagen jag var där.

Har du något bra råd till dem som funderar på att åka på mission?

Ja, att förbereda sig tidigt, lyssna till sina ledare, gå på aktiviteterna och även engagera sig i sport, idrott och andra aktiviteter. Lyssna till sina föräldrar. De har många goda råd. Delta i seminariet, prioritera morgonstudier varje dag och ha en nära relation till sin himmelske Fader.

Fredrik Malmsten — Rysslandmissionen Vladivostok — juni 2012 till juni 2014

Du har just kommit hem från din mission i Rysslandmissionen Vladivostok. Jag kan förstå att du har haft mycket framgång där. Hur känner du efter att ha tjänat på mission i 2 år?

Jag är jättetacksam för min mission. Det var det bästa jag har gjort. Man är där 24 timmar om dygnet och gör missionärsarbete med undersökare. Det är lite ovant men man får se det positiva och fortsätta och hela tiden gå framåt. Man får alltid vara missionär.

Hur var det att jobba med ledarskapet i grenar och församlingar? Var det lätt eller svårt?

Det var fantastiskt, en jättefin upplevelse. Jag lärde mig mycket, speciellt hur mycket man kan hjälpa medlemmarna, hur man kan hjälpa grenarna att lyfta sig. Det gav mig väldigt bra erfarenheter.

Har du haft några andliga upplevelser, som du skulle vilja nämna särskilt?

Ja, det finns många. Jag kommer ihåg en gång när min kamrat och jag hade ett mål att vi skulle döpa en undersökare i Sakhalin. Det var första området där jag tjänade. Det var på en ö nära Japan, och vi satte oss ner och tänkte: Vad kan vi göra för att hjälpa den här undersökaren Latvit?

Vi kom fram till slutsatsen att vi behövde göra en uppoffring.

Vi bestämde oss för att inte äta några sötsaker på en hel månad. Och för en missionär låter det nästan overkligt, speciellt för min kamrat som jag tjänade med, men vi kände att vi är redo att göra allt, att offra allt vad vi har. Vi bestämde oss för att jobba 110 %, så vi jobbade hårt. Vi använde varje sekund vi hade till att prata med varje person på

bussen, varje person vi såg på gatan, och vi gjorde allt vi kunde. Till slut döptes Latvit!

Något annat väldigt speciellt hände. Jag kommer ihåg att det var en lite kylig söndag, en höstkväll. Min kamrat och jag hade precis gått ut från kyrkan. De flesta missionärer är alltid hungriga, och speciellt på söndagar är man lite extra hungrig. Men vi hade planerat var vi skulle gå och att vi skulle prata med varje person vi såg på vägen.

När vi hade gått ett tag, stod vi vid ett övergångsställe. På andra sidan av vägen såg jag två personer i femtioårsåldern. Jag kände starkt att vi skulle prata med dem. Så vi sa att vi är missionärer från Jesu Kristi kyrka och började prata med dem. Vi vittnade för dem om att vi hade världens viktigaste budskap som skulle välsigna deras liv mer än något annat och att de kunde leva tillsammans för evigt. Vi vittnade för dem om Jesus Kristus och återställelsen och sa att vi gärna ville undervisa dem. De sa okej och så fick vi deras adress och nummer och sa att vi kommer hem till er på onsdag klockan 18.

Efter några dagar hade vi förflyttning och jag åkte till Vladivostok. Efter ungefär en månad kom ett av de brev som vi i missionen kallar "weekly letter". Där står det om alla som har dopdatum. Jag kollade på listan, och precis vid Sakhalin stod det Iybor och Gregory med dopdatum, och jag tänkte: De vi träffade på gatan hette också Iybor och Gregory. Jag ringde min kamrat som fortfarande var i Sakhalin och han sa att de hade döpt sig.

Först gifte de sig i kyrkan och dagen efter döptes båda. Nu har Gregory melkisedekska prästdömet och de är båda grensmissionärer och har ett mål att så snart som möjligt gifta sig i templet.

Jag skulle kunna berätta hundratals sådana historier!

Vad skulle du vilja berätta för ungdomar som kanske funderar på att åka på mission? Vad är viktigt att tänka på?

Något som är viktigt är att hjälpa missionärerna så mycket som möjligt, att dela med sig av evangeliet och läsa mycket om evangeliet och i Mormons bok varje dag. Om man kan grunden blir det så mycket lättare. Det var något som vi lärde oss och jag studerade lite grand, men jag hade önskat att jag hade studerat mycket mer av evangeliet och varje dag.

På missionen är det viktigt att söka Anden varje sekund och älska människorna. ■

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favoritskriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast två veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikelförfattare, fotograf och personer på fotot. (Undantag: Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar.

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se, Under menyn "Kontakta oss" till höger klickar man på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i, undertecknas och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A,

553 38 Jönköping
Tel. 036-719663

Helena Österlund, ass. redaktör
helena.osterlund@gmail.com

Söderby Parkväg 111,
136 63 Söderby
Tel. 08-7770401 ■